

om 1 Kr., og jeg siger, at jeg ikke vil give ham den, saa er det et Løfte om, at jeg vil give ham 100 Kr. Det er det ærede Medlems Argumentation, og jeg tror ikke, at der behøves andet end at lade den staa ved sit Værd. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde have fundet et mere jævnt og simpelt Paaskud til at stemme imod Dagsordenen. — I øvrigt skal jeg henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Møen (Bojsen). Jeg skal gøre det ganske kort. Det ærede Medlem mente, at vi gjorde Uret i ikke at lade Brændevinsafgiften komme til Forhandling i et Fællesudvalg sammen med de andre Skattelove, hvis en saadan Forhandling kommer til at finde Sted. Men det vilde jo kun kunne ske derved, at vi ikke lod Brændevinsloven blive liggende, men vedtog den, ellers kan den ikke komme til Forhandling i et Fællesudvalg. Det ærede Medlems Henstilling gik altsaa faktisk ud paa, ikke at vi skulde som hidtil lade Loven blive liggende rolig her i Tinget, men paa, at vi skulde vedtage den i en eller anden Skikkelse, saaledes at den kunde naa ind i et Fællesudvalg. Men det vilde jo være i Strid med, hvad det vilde være rigtigt at gøre, naar det er dette Tings Mening til sidst alligevel ikke at gaa ind paa Brændevinsafgiftens Forhøjelse. Det ærede Medlem mente fremdeles, at hvad der væsentlig har dikteret vor Holdning, skulde ifølge min Udtalelse i Gaar være Bemærkninger, der ere fremkomne i Pressen, og at Pressen altsaa skulde have haft en saadan Indfyldelse, at den har kunnet kommandere over Folketingets Fler-tal. Nej, det er en alt for fri Udlægning af mine Ord. Jeg fremhævede, at det, man kunde læse i Pressen, var Antydninger af, i hvilken Retning Agitationen vilde gaa, og hvilken Udlægning der vilde blive gjort af Folketingets Skridt, hvis det havde fulgt samme Vej som hidtil, og jeg er ikke i Tvivl om, at disse Vindmærkere have været fuldstændig paalidelige. Jeg har kun fremdraget dem som Vidnesbyrd om, at hvis vi havde gjort noget andet, end hvad vi nu gøre, saa vilde vi have udsat os for lige saa stærk og en meget stærkere Dadel end den, der nu bliver os til Del. I øvrigt vendte det ærede Medlem tilbage til Opfattelsen af Dagsordenen. Det er mig kært at kunne attestere, at han frafaldt den Fortolkning, han gjorde gældende i Gaar, medens han dog endnu fastholdt, at Dagsordenens 2det Punkt let kunde misforstaas ude i Befolkningen. Det tror jeg ikke, det kan. Det ærede Medlem sammen-

lignede sig med et Lam. Jeg er overbevist om, at han med Lammets Uskyld og Renhed vil klargøre Dagsordenens Indhold for alle dem, han træffer, som maatte være af en saa mangelfuld Opfattelse, at de kunne misforstaa Folketingets Udtalelse. Hvis det ikke skulde lykkes ham, saa vilde han til dem, der ikke forstaa ham, rolig kunne sige, at de ere at sammenligne ikke med et Lam, men med Lammets Moder.

Bojsen: Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde tilraadet, at vi nu skulde vedtage Brændevinsskatten og saa sende den op i Fællesudvalg; men han maa jo saarenten ikke have hørt, hvad jeg har sagt, eller i en ganske overordentlig Grad have misforstaaet det; thi det har jo været Omkvædet for al min Tale, at vi skulde rolig blive ved den Politik, vi hidtil have ført, og behandle de tre Love i Fællesudvalg, men ikke nu ved en Beslutning i Folketinget paa Forhaand afskære os, at vi i Fællesudvalg kunde komme til en Kompensation for Toldnedsættelser. Det forbauser mig, at den ærede Ordfører har kunnet lægge det i mine Ord, som han gjorde. Hvad Forstaaelsen af Dagsordenen angaar, er det ikke ganske saa, at jeg har forladt noget af den Fortolkning, jeg tidligere har gjort gældende. Jeg har sagt, at den ikke alene kan misforstaas, men at den vil blive forstaaet saaledes ude omkring, som den allerede er forstaaet af mangfoldige her i Salen, at det Moment, der til syvende og sidst samler alle dem, der stemme for Dagsordenen, egentlig er det, at man ikke vil fremme Sagen.

R. Claussen: Det ærede Medlem for Æbeltoft søgte i Aftes at afkræfte mine Bemærkninger om Toldnedsættelsernes Betydning for Landbruget. Det giver mig Anledning til igen at tage Ordet. Jeg indrømmer, at han har Ret i, at Nedsættelserne betyde for det hele 20—25 pCt. Men jeg har sagt, at det gælder ikke for den enkelte Forbruger, men kun i det hele taget, men man vil jo slet ikke se paa den enkelte Forbrugers Konto. Det ærede Medlem for Slagelse gjorde jo i sin Lignelse om Kagen gældende, at man skulde ikke se paa de forskellige Lag og Klasser i Befolkningen, men tage det hele under et. Jeg paastaar dog, at man som Politiker er nødt til at se paa de forskellige Klasseinteresser, ellers kommer man let til at forurette den ene Klasse for den anden. Hvad nu Landbrugets Told angaar, fremdrog det ærede Medlem for Æbeltoft